

INHOUD

1. Een nieuwe klasgenoot	9
2. Dit is Noedel	16
3. Let even op	26
4. Zijn we er al?	37
5. Gekke hond	44
6. Kom terug met die worst!	52
7. Tadaa!	60
8. Oeps!	70
9. Verloren en weer gevonden	75
10. Een soort doedel	88

HOOFDSTUK 1

Een nieuwe klasgenoot

De dag begon zoals altijd op basisschool De Regenboog.

‘Goedemorgen, allemaal,’ zei meester Rik.

‘Goeoeoeoedemoooooorgen, meester Riiiiik!’ zongen de kinderen. Ze hielden elk woord zo lang aan dat ze bijna buiten adem raakten.

Meester Rik glimlachte. Alleen hij wist wat hij nu zou gaan zeggen. En hij wist dat de

kinderen erg blij zouden worden van wat hij ging zeggen.

‘Ik moet jullie iets belangrijks vertellen,’ zei meester Rik.

Buiten kraste een kraai en toeterde een auto. Maar binnen was alles ineens heel stil. Iedereen vroeg zich af wat meester Rik zou gaan zeggen.

‘Ben je jarig, meester Rik?’ vroeg Bram.

‘Nee, Bram,’ zei meester Rik. ‘Ik ben niet jarig, maar dat was een goede gok.’

Bram leek blij met dat antwoord, ook al had hij het fout geraden.

‘Krijgen we straks appeltaart, meester Rik?’ vroeg Samira.

‘Nee, Samira,’ zei meester Rik. ‘Het is nog fijner dan dat.’

‘Jeetje,’ zei Samira. Ze kon zich niets fijners voorstellen dan appeltaart. Vooral als er lekker veel slagroom op zat.

‘Ja, Nora?’ zei meester Rik. Hij zag dat

Nora haar hand had opgestoken.

‘Hebben ze een nieuwe dag van de week bedacht?’ vroeg Nora.

‘Doe niet zo dom,’ zei een stem voordat meester Rik antwoord kon geven.

‘Zeg Josh, dat is niet nodig,’ zei meester Rik. ‘Dat was een heel slimme gok, Nora.’

Nora grijnsde.

‘Sorry, Nora,’ zei Josh. Maar het klonk niet alsof het hem speet.

‘Geeft niet,’ zei Nora.

‘Luisteren jullie allemaal goed?’ vroeg meester Rik.

Iedereen knikte. Ze wilden duidelijk allemaal heel graag weten wat meester Rik zou gaan vertellen.

‘Mooi zo,’ zei meester Rik. ‘Want vandaag krijgen we er een nieuwe klasgenoot bij!’

Iedereen was verrast. Sinds Abdul erbij was gekomen, hadden ze geen nieuwe klasgenoot meer gekregen. En dat was al heel lang geleden.

‘Willen jullie hem ontmoeten?’ zei meester Rik.

De kinderen maakten nog een verrast geluid. Meester Rik zei ‘hem’, dus was het een jongen, geen meisje. Iedereen vroeg zich af wat voor jongen het zou zijn.

Bram vroeg zich af hoe oud hij was. Samira vroeg zich af of hij van appeltaart zou houden. Nora vroeg zich af of hij van wetenschap en uitvindingen hield, net als zij. Josh vroeg zich af of hij goed kon voetballen, net als hij.

‘Nou,’ zei meester Rik. ‘Zijn jullie er klaar voor?’

‘Ja, meester Riiiiiiik!’ zongen de kinderen in koor.

‘Jullie moeten allemaal heel stil zijn als ik hem binnen laat komen,’ zei meester Rik. ‘Hij is een beetje verlegen.’

‘Net als jij,’ fluisterde Quinn tegen Emma. Maar Emma zei niets terug. Want het was waar, ze was een beetje verlegen.

‘Zullen jullie allemaal heel stil zijn?’ vroeg meester Rik.

‘Ja, meester Riiiiiiik!’ zongen de kinderen weer in koor. Maar ze zongen het heel zachtjes.

‘Goed zo,’ zei meester Rik. Hij liep het lokaal uit. ‘Ik ben zo terug.’

Iedereen wachtte. Niemand zei iets. Ze hadden te veel vragen in hun hoofd. Hoe zou hun nieuwe klasgenoot eruitzien? Hoe zou

hij heten? Naast wie zou hij gaan zitten?

‘Jongens en meisjes,’ zei meester Rik, terwijl hij het lokaal weer binnenkwam met een jong hondje in zijn armen, ‘dit is Noedel.’

‘WEOF! WEOF! WEOF!’ zei de hond. Toen keek hij op naar meester Rik en likte hem in zijn gezicht.